Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація
"Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCII. Ч. 97. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 23-го ТРАВНЯ 1985 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MAY 23, 1985 No. 97. VOL. XCII.

Філядельфійський комітет перевів ряд акцій в Оттаві

Оттава. — У вівторок, 7-го травня ц.р., розпочались з шестигодинним спізненням (бо не могли погодитися на спільний порядок нарад) наради сигнаторів Гельсінкських угод. Це перший раз, що такі наради відбуваються в Північній Америці: В тих нарадах, які триватимуть до 17-го червня ц.р., беруть участь представники 35-ох країн світу, включно із ЗСА.

Американську делеґацію на тих нарадах очолює амбасадор Ричард Шифтер. Конференція Безпеки і співробітництва в Европі має обговорити справи потоптання людських прав в Совєтському Союзі, як також винищування та ув'язнення членів Гельсінкських груп.

Члени філядельфійського Комітету Оборони Національних і Людських Прав України на чолі з Уляною Мазуркевич — це був покищо одинокий український комітет, який приїхав до Оттави із ЗСА — прибули до Оттави в понеділок, 6-го травня та негайно сконтактувався з американською делеґацією, яка була комітетові дуже помічна.

Комітет з іншими групами неурядових організацій брав участь в інформаційних сходинах, де амбасадор Шифтер заявив, що є конечним щоб написати на пресу і телевізію, щоб вони подавали усі події, які відбуваються поза сесіями (наради є закриті для преси) щоб інформувати про порушення прав в Совєтському Союзі. Він також порадив українцям зустрічатися з делеґатами різних країн. Члени довідалися, що три країни будуть подавати імена політв'язнів.

Щоб виявити солідарність з українськими політичними в'язнями, вимагати їх звільнення та звернути увагу на потоптання людських прав, філядельфійський комітет приготовив вдалу демонстрацію, що відбулася в четвер, 9-го травня, о год. 12-ій вполудне перед будинком, де відбуваються наради. В демонстрації взяли участь канадські парляментаристи — Андрій Вітер та Алекс Кіндій, д-р Ніна Строката-Караванська, яка говорила в імені ув'язнених українських політв'язнів. Отець Максим провів молитву за всіх політичних в'язнів, які згинули в концтаборах та не мали християнських похоронів. Демонстранти несли написи та сині й жовті бальони, що їх випустили в повітря при кінці демонстрації. Демонстрація стягнула багато телевізійних станцій та пресу.

Філядельфійський комітет мав зустрічі з делеґатами з Франції, Австрії, Англії, Канади, Америки і Ліхтенштайну та передав їм комітетом приготовані інформації про Українську Католицьку Церкву і про політв'язнів.

Делеґат з Англії приобіцяв комітетові, що перше ім'я, яке він видвигне це буде ім'я Миколи Горбаля як і зверне увагу на те, що він був засуджений поновно ще заки він закінчив свій другий термін ув'язнення.

Ґраф Марійо фон Ледебур-Віхельм, який очолює делеґацію Ліхтенштайну та є великим критиком Совєтського Союзу, приобіцяв комітетові видвигнути ситуацію УКЦеркви. Члени комітету довідалися, що канадська делеґація не буде видвигати ніяких імен, бо вони є господарями конференції і не хочуть робити труднощів представникам СССР.

В четвер, 9-го травня, відбувся Український День, приготований Комісією Людських Прав при СКВУ.

В год. 9-ій вранці в кімнаті медитацій в канадському парляменті відбулася відправа за живих і мертвих українських політв'язнів, а вечором в готелі Шато Льоріє, де знаходяться інформаційні столи поневолених народів, між ними український, відбувся Український Вечір, на який були запрошені делеґати та гості. Вечір складався з двох частин — монтажу віршів і музики, приготований студентами з Торонто, та прийняття.

ВЕСНЯНИЙ КОНЦЕРТ

Ірвінґтон, Н. Дж. — Українська Музична Фундація влаштовує тут в суботу, 1-го червня ц.р., о год. 7-ій вечора, Весняний концерт. Виступатимуть концертові солісти стейту Ню Джерзі: Ія Мацюк-Грицай, сопрано, Рафаїл-Венке, скрипаль, Дарія Гординська-Каранович, піяністка. Концерт відбудеться в Українському Народному Домі, при 140 Проспект авеню.

Товариство „Св. Софія" відкрило інститут у Вашінґтоні

Промовці під час відкриття інституту (зліва): проф. Л. Рудницький, проф. Б. Боцюрків, о. архимандрит Л. Гузар і д-р Ю. Старосольський.

Вашінґтон (Т.К.). — У четвер, 25-го квітня ц.р., заходом Релігійного Товариства Українців Католиків „Св. Софія" у ЗСА відбулося офіційне відкриття Інституту для Дослідів Релігії і Духовости українського народу на рідних землях і в діяспорі. Понад 80 осіб з Америки і Канади взяло участь у цьому відкритті тут в приміщенні „Св. Софії", при 2615 30-та вулиця Норт Вест.

Програму відкрив керівник УКУ д-р Юрій Старосольський.

Проф. Леонід Рудницький у своєму вступному слові говорив коротко про різниці в духовості між Сходом і Заходом, вказуючи на те, що демаркаційна лінія між світським і релігійним не є так виразно зачеркнена на Сході як на Заході. Щоб це зрозуміти, треба всесторонньо вглянути в культурну, соціяльну і політичну ситуацію на слов'янському Сході. Він пригадав, що відкриття інституту відбувається якраз напередодні 40-ої річниці урядової ліквідації Української Католицької Церкви совєтським режимом і підкреслив, що помимо цієї ліквідації УКЦ продовжує існувати, росте і є вітальним фактором в житті людей.

Позитивною історичною подією, що збігається з інавґурацією інституту є іменування Блаженнішого Мирослава Любачівського членом колеґії кардиналів. Це іменування, згідно зі словами проф. Рудницького, вказує на старання Папи Івана Павла II за Українську Церкву, а уряд Блаженнішого М. Любачівського як Верховного Архиєпископа Львова підкреслює єдність УКЦ в катакомбах з Церквою в діяспорі.

Проф. Богдан Боцюрків з Міжнародного наукового центру Вудров говорив про труднощі в дослідах релігії під комуністичною владою і важливість тих дослідів. Через брак писаних джерел треба використовувати всі доступні автентичні джерела оперті на пам'яті. Проф. Боцюрків вказував на інтенсивну совєтську кампанію мильних інформацій з метою дискредитувати Українську Церкву при помочі демагогії та спотворення об'єктивної правди.

Слідуючий і головний доповідач о. архимандрит Любомир Гузар з Українського Католицького Університету в Римі аналізував саму істоту переслідування Церкви. Подаючи історичне підложжя мартирології Української Церкви поставив питання „чому відбуваються переслідування? Чому стільки терпінь вірних?" Шукаючи відповіді на ці питання, не можемо розглядати ситауцію в СССР як

(Закінчення на стор. 4)

Закликають до участи в з'їзді

Белой, Віск. — Як відомо, на Союзівці відбудеться 15-16 червня ц.р. з'їзд колишніх учнів львівських середніх шкіл, а в тому й Малих Семінарій зі Львова та Рогатина.

Ініціятивний комітет і редакційна колеґія видання пропам'ятної книги тих шкіл, що під опікою Митрополита Андрея Шептицького, сьогодні Слуги Божого, дали змогу численним учням закінчити середню освіту й поступити на високошкільні студії або працювати в наших різних установах, запрошують абсольвентів і питомців прибути на Союзівку, щоб зустрінутися і „віднайти" один одного після довгих років, познайомитися з працею редакційної колеґії і допомогти видати пропам'ятну книгу. Вона появиться під фірмою УКУ.

Покійний Патріярх Йосиф ще за свого життя обіцяв підпомогти фінансово це видання.

БЕНКЕТ І БАЛЬ АБІТУРІЄНТІВ

Філядельфія. — Товариство опіки над українською молоддю „Рідна Школа" влаштовує тут в суботу, 8-го червня ц.р., о год. 6:30 по полудні у балевій залі Парксайд Іст, при 4501 Келлі драйв (кол. Іст Рівер драйв) — бенкет і баль абітурієнтів „Рідної Школи". Програма включає привіт абітурієнтів, вручення дипломів, і нагород та баль в охолодженій залі від 9-ої години вечора до 2-ої ранку. До танців гратиме, перший раз у Філядельфії, оркестра „Нове покоління" з Торонто. Квитки вступу на бенкет і баль 30 дол. для дорослих, 20 дол. для студентів; вступ тільки на баль 10 дол. для дорослих і 7 дол. для студентів. Квитки вступу і місця при столиках треба замовляти до 3-го червня в інж. Богдана Коженьовського, тел.: (215) 969-8667, після 6:30 вечора.

Закінчується підготова до Фестивалю в Ню Джерзі

Група членів Фестивального комітету в редакції „Свободи".

Джерзі Ситі, Н. Дж. (Т. К-ець). — Відсвяткувавши торік декаду „української рапсодії", як часто називають наші співгромадяни українські фестивалі в Голмделі, Н. Дж., Фестивальний комітет, вступаючи, в нове десятиліття, приготував для української громади барвисту й багату програму на суботу, 15-го червня, в Ґарден Стейт Артс Центрі.

У п'ятницю, 10-го травня, прийшли до редакції щоденника „Свобода" представники Фестивального комітету: Володимир Юрчинюк, голова, Квітка Семанишин, відповідальна за вечірній концерт в амфітеатрі, Євгенія Кравченко — ділянка народного мистецтва, Остап Якубович, консультант і контролер, Марія Юрчинюк — ділянка квитків, Іван Павлів, — директор бюджету і контролер, та Михайло Мулик, відповідальний за денну програму.

Є. Кравченко, що займається ділянкою народного мистецтва (її телефон — (201) 372-1271), підкреслила, що метою комітету є притягнути до участи у фестивалі, в першу чергу, українські організації, товариства, церква тощо. Це велика нагода для них взяти участь у будь-якій галузі активности на фестивалі, і також мати фінансову користь. Але важливо, щоб кожний, хто виставляє речі на фестивалі, строго дотримувався українського характеру речей на продаж чи для показу. Є. Харченко підтримали й інші члени комітету. О. Якубович зазначив, що Фестивальний комітет, який працює безкоштовно, робить це для загальної української справи, для українських організацій й установ. До цих пір як дирекція Артс Центру, так і наші співгромадяни висловлювалися про наші програми як про „найкращі і культурно найчистіші мистецькі

(Закінчення на стор. 4)

КИТАЙЦІ МАЮТЬ ПРОБЛЕМУ З МОЛОДДЮ

Пекін, КНР. — Міський комітет компартії відбув в Пекіні поспішну сесію у зв'язку з дуже неприємним випадком, який трапився там у зв'язку з вандалізмом молоді, яка після програних футбольних змагань проти дружини з Гонг Конгу вислідом 2 до 1, в елімінаціях за мистецтво світу почала кидати пляшками на спортовців на стадіоні, який вміщує приблизно 80,000 глядачів, а потім висипалась на вулиці міста і влаштувала справжній „погром" на бизнесові, державні і громадські будинки, запарковані автомобілі тощо.

Кореспонденти і спортові спостерігачі кажуть, що вони вже давно не переживали такого бурхливого виступу публіки проти спортовців. Молоді хулігани перевертали і підпалювали автобуси, станки з яриною, автомобілі, ламали ровери і причіпки, вибивали вікна в усіх закордонних автомобілях. Китайська газета „Спортові Вісті" пише, що „спорт є вікном до цивілізації" і тому треба гостро покарати тих, які були інспіраторами і виконавцями цього виступу, який не тільки наніс чимало матеріяльних шкод містові, але значно підірвав престиж Китаю в очах світу.

Дуже гостро виступили з осудом „ворохобників" партійні газети, які рівночасно заповіли, що поліційні і судові власті переведуть докладне слідство цього випадку і притянуть до відповідальности винуватих. При цій нагоді китайські, а також закордонні засоби масової інформації торкнулися дуже делікатної і рідко згадуваної раніше теми — молодого і доростаючого китаського покоління, яке, як виходить з інформацій, не конче позитивно сприймає корисні для КНР зміни і реформи, що їх намагається увести в життя некоронований лідер Китаю Денг Шіаопінг.

Збунтована молодь, як розказують очевидці, зупиняла закордонні автомобілі розбивала шиби, плювала на чужинців, здирала з них інший від китайського одяг і знущалася в інший спосіб. Потурбовані були також дипломати з Канади, Румунії, Юґославії, Еспанії і кореспондент ТАСС, совєтського пресового аґентства.

Поліційні відділи, отримавши підкріплення з інших дільниць міста, розпорошили демонстрантів, арештувавши перед тим кілька сотень молодих ворохобників. Згідно з оцінкою місцької управи у цій „афері" було замішаних біля 5,000 молодих китайців. Китайські газети, применшуючи виступи, заявили, що цим діло займалися тільки „кількадесять чорних овець".

В СВІТІ

ПРИБЛИЗНО 100 ВТІКАЧІВ переходять кордон з Нікараґуа до Коста Ріки, щоб уникнути переслідування, арешту чи примусової праці у спеціяльних таборах, що їх сандіністи розбудували по цілій країні на взірець своїх протекторів із Совєтського Союзу. Деякі втікачі, з огляду на велику трудність переходу кордону, навіть не подібні до людей — з поряпаною шкірою без взуття, належного одягу, молоді хлопці без сорочок чи спідного біля. Відповідальні за втікачів речники в Коста Ріка заявили, що наплив втікачів кожного дня збільшується і вони потребуватимуть допомоги зі зовні, в крайньому випадку Коста Ріка буде змушена закрити табори втікачів.

СЕРЕД ДИПЛОМАТІВ в Москві поширюються поголоски про відхід Андрея Ґромика з посту міністра закордонних справ СССР. Політичні спостерігачі і аналітики передбачають, що генеральний секретар ЦК КПСС Міхаїл Ґорбачов постарається про те, щоб він став черговою жертвою за совєтські неуспіхи співпраці Совєтського Союзу із З'єднаними Стейтами Америки, труднощі в Афганістані, Польщі і в інших частинах світу, які тепер майже неможливо розв'язати мирними засобами. Також неефективна політика А. Ґромика в Центральній Америці може спричинитись до закінчення його довгої політичної кар'єри.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН тримає в резерві також інші дошкульні пляни проти нікараґуанських сандіністів, якщо вони, йдучи по обраній лінії поширення комунізму в їхній країні і сусідніх країнах Центральної Америки, здійснюватимуть свій плян співпраці з Москвою і її сателітами, яким хвалився Даніель Ортеґа, президент Нікараґуа, під час своїх відвідин 15-ох країн Східньої і Західньої Европи. Інші санкції, крім ембарґа на вивіз товарві, це цілковите зірвання дипломатичних зв'язків, заборона подорожей до Нікарґуа, замороження 132 мільйонів долярів капіталовкладів в підприємствах в ЗСА, заборона надавання кредитів для тієї країни тощо.

КОРОЛЬ ЙОРДАНІЇ Гуссейн заявив, що якщо З'єднані Стейти Америки й Ізраїль не використають теперішних лагідних обставин і відмовляться від переговорів, відносини на Близькому Сході можуть дуже погіршитись. Про ці й інші справи Гуссейн говоритиме з президентом Роналдом Реґеном у Вашінґтоні 29-го травня ц.р. Він підкреслив, що більшість арабських країн підтримують теперішній плян переговорів, випрацьований ним і представниками Палестинської Визвольної Організації. У Вашінґтоні і Єрусалимі заявляють однак, що під час випрацювання цього пляну їх ніхто не повідомляв про такі можливості, отже головні партнери у переговорах, як виглядає, стояли з боку.

ПРОБЛЕМА АЛЬКОГОЛІЗМУ в Совєтському Союзі не може бути розв'язана самими тільки урядовими заборонами і посиленою дисципліною чи труднощами купівлі спиртних напоїв в публічних місцях. Совєтські громадяни, маючи довгий досвід з Другої світової війни і з повоєнних часів, дадуть собі раду і без достави алькоголю державою — вони продукуватимуть масово алькоголь примітивними засобами. Яким грізним „ворогом" є алькоголізм для СССР свідчить заява одного з високих колишніх старшин КҐБ, який втік на Захід. Він каже: „якщо ситуація в СССР на відтинку алькоголізму не зміниться, то ЗСА зовсім не потребуватимуть космічної зброї, бо комуністична система почне сьогодні чи завтра розпадатися із середини".

АМЕРИКАНСЬКА ВІЙСЬКОВА розвідка інформує, що більшість легкої зброї, якою користуються марксистські партизани в Ель Сальвадорі, походить з В'єтнаму. Це переважно старі типи крісів, малих машинових пістолів, тяжких скорострілів тощо, що їх американські вояки залишили у В'єтнамі після виходу з тієї війни і захоплення влади у цілому В'єтнамі комуністами. Не дивно, отже, говориться у звідомленні розвідки, що сальвадорські марксисти платять велику ціну за американську амуніцію і запасні частини, купуючи їх на чорному ринку в ЗСА.

ЗААРЕШТОВАНО ЩЕ ОДНОГО СОВЄТСЬКОГО ШПИГУНА

Вашінґтон. — У понеділок, 20-го травня, аґенти ФБІ заарештували колишнього офіцера військово-морської фльоти 47-річного Джана Ентоні Вокера, якого посуджують в шпигунстві на користь Совєтського Союзу.

Працівники ФБІ твердять, що Дж. Вокер з 1955 до 1976 року служив у фльоті і мав доступ до надзвичайно секретних документів. Він займався шпигунством досить довгий час, передаючи секретні інформацію совєтським аґентам.

За словами аґентів ФБІ, розслідування шпигунської діяльности Вокера може повести за собою й інші арешти.

Вокер перебуває в тюрмі в Балтиморі без права вийти під заклад до суду. Попереднє переслухання в його справі почнеться в середу, 29-го травня. Якщо його визнають винним у шпигунстві, йому загрожує ув'язнення до кінця життя.

Аґенти ФБІ спостерігали за Вокером від його дому, де він мешкав, коли служив у фльоті, в Норфолку, Вірджінія, до околиць стейту Мериленд, 250 миль від його дому. Аґенти ФБІ повідомляють, що Вокер їздив в авті, багато разів скручуючи то вправо, то вліво і зупиняючись, щоб переконатися, чи ніхто не слідить за ним. О год. 8:37 вечора він зупинив авто коло дерева, на якому була дощечка з написом „Полювання заборонено", і лишив мішок, наповнений сміттям, під яким була старанно запакована в пластиковий мішок коверта, а в ній 129 секретних документів. Мішок він сховав під сміття і поїхав до найближчої стоянки авт.

Аґенти ФБІ розповіли, що в тому місці, де Вокер сховав мішок і в той же час, коли ФБІ вело за ним нагляд, в радіусі 25 миль від Вашінґтону, куди совєтські працівники можуть приїхати без дозволу, аґенти бачили співробітника совєтської амбасади.

Працівники ФБІ встановили, що деякі документи, залишені Вокером у мішку, відносяться до атомного літаконосця „Німіц", на якому служить син Вокера, 22-річний Майкл Ленс Вокер. В даний час „Німіц" перебуває в порті Гайфа в Ізраїлі.

У вівторок, 21-го травня, ФБІ зробило обшук в помешканні, де живе Вокер, і в бюрах двох його підприємств. Про результати обшуку покищо нічого не повідомляється.

В АМЕРИЦІ

КАНДИДАТКА НА ВІЦЕПРЕЗИДЕНТА в минулорічних президентських виборах Джералдін Ферраро, виступаючи в коледжі в Моррісвіллі, Ню Йорк, заявила, що вона плянує кандидувати на президента ЗСА в 1996 році. Спочатку вона кандидуватиме до Сенату у виборах 1986 року, потім у 1992 році плянує виграти ще раз у виборах до Сенату, а тоді, згідно з її далекосяжними плянами, вона візьме участь у президентських виборах, в яких, сказала вона, „я переможу". Ферраро, якій разом із Мондейлом, пощастило перемогти у виборах 1984 року лише в одному стейті сказала, що остаточне рішення про кандидування на сенатора, вона подасть у листопаді цього року. Претендуватиме вона на місце республіканця Алфонса Д'Амато.

ПОВІТОВИЙ СУДДЯ в Нюарку, Н. Дж., виніс вирок двом радикалам-революціонерам, Сузан Розенберг і Тимоті Бланк. Вони були заарештовані в Черрі Гилл, Н. Дж., в листопаді 1984 року і засуджені за посідання арсеналу зброї та вибухових матеріялів: 650 фунтів динаміту, 12 рушниць і коло 1,000 футів іншої зброї. Їх засуджено на максимальний термін ув'язнення — 58 років. Промовляючи до них, суддя Фредерик Лейсі сказав: „Якби ви тільки критикували цю країну, ви сьогодні були б вільні. Ми вас не судимо за ваші переконання, як це робиться в Совєтському Союзі, яким ви так захоплені". Він далі заявив, що засуджено їх за посідання зброї і вибухових матеріялів, вживаних для вбивств.

СЕНАТОР З НЮ ЙОРКУ Алфонс Д'Амато, виступаючи перед сенатською Комісією злочинства і перевиховання, заявив, що приблизно 3,000 злочинного елементу „експортованого" з Куби до З'єднаних Стейтів п'ять років тому створило велику проблему для в'язниць. Ці злочинці такі садистичні, що їх бояться навіть американські злочинці. Сен. Д'Амато сказав, що „ми мали б вислати назад тих, яким взагалі не слід було дозволити приїхати до цієї країни". Щоб приспішити переслухування цих небезпечних злочинців Департамент справедливости почне переслухувати їх в стейтових в'язницях, а потім перевезе їх до державної в'язниці в Атланті, звідки почнеться депортація їх назад до Куби.

ГОЛОВНИЙ ПРОКУРАТОР Едвин Міс призначив у вівторок, 21-го травня, 11-членну комісію для дослідження поширення порнографії в Америці та для рекомендацій законів для поліпшення в країні морального клімату, в якому виростають американські діти. Комісія провадитиме переслухування у Вашінґтоні, Чикаґо, Маямі і Лос Анджелесі, вивчатиме книжки про цю проблему і сконцентрується на графічних порно-матеріялах. Міс сказав, що „ми не маємо до діла лише з одним журналом, чи п'єсою, а чи то фільмом. Ми маємо справу з загальною тенденцією, що просякає всю нашу культуру, включно з культурою, яка доходить до маленьких дітей. Проти цензури порнографії запротестувала Американська ліга громадських свобід.

В БЮРІ МЕЙОРА МІСТА Ню Йорк Едварда Кача відбулася церемонія заприсяження на суддів міського кримінального суду трьох осіб. Один з них є першим суддею-гомосексуалістом, що відверто в цьому признався. Суддя Ричард Фейла, якому 40 років, заявив, що його призначення на суддю є сиґналом для гомосексуалістів, що вони вже „не є другорядні громадяни". Присутні влаштували йому стоячу овацію, а він представив свого „життєвого партнера" Ричарда Гросса.

СПІКЕР ПАЛАТИ РЕПРЕЗЕНТАНТІВ Томас О'Нілл, виступаючи в університеті Тафтс в Медфорді, Масс., заявив, що він радить президентові Роналдові Реґенові поновити безпосередні переговори із лівим урядом Нікараґуа. В цих переговорах, сказав О'Нілл, президент мусить добитися від сандіністів зобов'язання не вмішуватися у справи сусідніх країн. О'Нілл, як відомо, в Палаті Репрезентантів голосував проти допомоги антисандіністським повстанцям.

АЛЬМАНАХ УНС НА 1986 РІК

Редакція „Свободи" вже почала підготову видання Альманаха УНСоюзу на 1986 рік. Матеріяли можна надсилати до 16-го червня 1985 року.

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $7.50 на 6-місяців, $15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — $1.00.

Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Вітаємо Кардинала!

У суботу, 25-го травня 1985 року, відбудеться у Ватикані церемонія — передач символічного червоного капелюха 28-ом новопризначеним кардиналам Католицької Церкви. Між ними є і один українець — Мирослав Іван Любачівський, п'ятий з черги кардинал в Українській Католицькій Церкві. Піднесення колишнього Митрополита УКЦеркви в Америці, згодом коадь'ютора Блаженнішого Патріярха Йосифа та після його смерти Верховного Архиєпископа до стану кардинала — це не тільки персональна честь для того духовника і не тільки наше вдоволення, що маємо знову кардинала в римській курії. Найважливіше у цьому акті те, що Папа Іван Павло II в своєму акті призначення Отця Мирослава кардиналом назвав його „Галицько-львівським митрополитом". Таким чином Мирослав Любачівський став наступником Блаженнішого Йосифа, як Митрополит цієї Української Католицької Церкви, що її існування в Україні заперечує Москва.

Папа Іван Павло II ще раз підкреслив, що він не визнає „скасування" Берестейської Унії і „скасування" Української Католицької Церкви в Україні, а навпаки — визнає її дальше існування. Що в отій „найдемократичнішій країні світу", як себе величає Совєтський Союз, Українська Католицька Церква мусить діяти тільки в катакомбах, то це ганьба і скандал для Кремля: наприкінці XX сторіччя повинна би існувати вже в усьому світі така релігійна толеранція, щоб не забороняти людям належати до віровизнання, яке кому подобається, і бути членом своєї Церкви.

Теперішній Папа Іван Павло II — поляк з роду, за світським прізвищем Войтила, польський патріот, який добре знає історію християнізму та знає добре історію Сходу Европи і зокрема суть і характер московського большевизму. Ми не повинні забувати його історичної промови у Вінніпезі в Канаді, виголошеної українською мовою до українців, в якій він ствердив виразно, що 1000-ліття хрищення України-це справа українців і цим дав гідну відповідь кремлівським правителям, які — наслідуючи царат запрягли Православну Церкву до воза своєї політичної пропаґанди і тепер уже кричать про тисячоліття хрищення „Росії".

Коли в українській громаді в діяспорі існує політичний нелад, то славити Господа в церковно-релігійній ділянці маємо ту екуменічну єдність, яка продиктувала ієрархіям усіх трьох наших Церков рішення спільно і якнайвеличавіше відсвяткувати тисячорічні роковини Хрищення України.

Церемонія інсталяції нового українського кардинала пригадує цей наш обов'язок. Вітаємо нашого Кардинала!

Юрій Рибак

ЧЕРГА НА ЯПОНІЮ

Після Другої світової війни і мілітарної програної Японія стала економічним переможцем, що заскочило цілий світ. Тому і цей успіх уважано як економічне чудо, і Японія ввійшла у ряди передової індустріяльної країни світу. А світ звернув увагу на розвій японської економіки головно тому, що японський продукт став дійсно якостевим з низькою ціною, що не лише конкурував з домашніми продуктами поодиноких країн, але й примушував їх до серйозної економічної ревізії вдома.

Усе на світі має свій початок і кінець. Теж і японське чудо, що хоча ще існує вже осягнуло свої вершини і здається на тому кінець. Самі ж японці свідомі цього, а щоб себе рятувати на світовому ринку, плянують приступити до основних структурних змін своєї економіки... Отже можна зрозуміти, чому Японія зволікає з дозволом на американський вільний імпорт і радше рискує торговельною війною з ЗСА, які покищо жадають лиш добровільної контролі.

Економічні проблеми Японії зростають з кожним днем. Як приклад цього згадаймо, що сталева індустрія працює лише на 60-ох відсотках потужности і подібна доля зустріла цемент, папір, петрохемічні вироби та синтетичні волокна. У міжчасі уряд виказує заборгування, що є відносно вище ніж у ЗСА коли порівняти його до валового національного продукту (GNP).

Спроможність Японії втримати агресивність на світовому ринку ускладнюють теж сили демографічної природи (старіння робітництва, жадання кращих житлових приміщень), а немалою проблемою стають кошти інвестиційного капіталу та зростаюча конечність заступати старе устаткування фабрик модерним і більш продуктивним.

Велика кількість робітників молодого віку була колись козирем для Японії, коли вона блискавично розбудувала свою індустрію. Коли взяти пересічний вік робітника, то Японія ще далі задержує титул наймолодшої індустріяльної нації, однак з причини зменшення числа народин, відсоток старшого населення зростає скорше ніж у більшості індустріяльних країн. Це означає зріст коштів соціяльного забезпечення включно зі забезпеченням здоров'я. Знову ж тому, що заробітна платня основується на сеньйораті для великих фірм, які слідкують за доживотною системою затруднення, вдержання старших робітників є тотожне із вищими коштами праці; заробітки у віці 45-54 є вдвічі вищі від групи у віці 20-24.

Велика криза у пальному, коли ОПЕК країни піднесли ціну на нафтову ропу змусила японську індустрію обмежити набір на працю ґрадуантів середніх шкіл та університетів. Це у висліді піднесло кошти праці і тим самим робом повільне руйнування японської конкуренції на світовому ринку.

Та не лише питання старіння робочої сили має від'ємне значення для японської економіки.теж старіння машин і устаткування — причини зменшеної продуктивности — не можуть конкурувати з поступом технології і нових винаходів. Згідно з оцінкою урядових чинників японські фабрики і устаткування старіються скорше у Японії ніж у ЗСА. Однією із причин є та, що приватний капітал звернув свою увагу на проєкти ощаджування енергії, та раціоналізації.

Питання деравного дефіциту не лише обмежуються до ЗСА, воно є актуальне і в Японії, а її теперішній уряд зобов'язався закінчити дефіцит без основного збільшення податків. Згідно з теорією, це розв'яжеться зростом економіки і обмеженням видатків. А покищо для державного фінансування, уряд випускає бонди, які своєю масовістю впливають на масовий ринок. Це спричинюється до цього, що капітал для приватного сектора стає дорожчим. А цей капітал є дуже потрібний для розбудови високо технологічної індустрії, завданням якої є заступити домінацію продукції сталі, будови кораблів та масової продукції авт і електроніки.

Можна плянувати будову і розбудову індустрії і її осяги, одначе не можна для здорово діючої економіки, забувати соціоекономіну сторінку робітників, головно тоді, коли вони, заробивши гроші, не можуть із вдоволенням заспокоїти своїх основних вимог. Брак житлових приміщень — це одна з болячок. Багато з них не відповідають потребам і є замалі для родини. Лише одна третя мешканців живе у домах із каналізаційною системою, а з того одна третя не має води у туалетах. І це все є в країні, що належить до найгустішого населення у світі! Тому і не диво, що згідно з опитом у 1983 році, половина японських родин не вдоволялись житловами умовинами, головно браком найконечнішого простору для життя.

Їхати автом по японських дорогах не належить до приємности, тому що на них вічне переповнення і недостаточна кількість експресних шосе, як теж — безчисленні ряди вантажних авт, тільки тому що перевіз вантажу залізниці не оплачується.

Отже прийшла черга і на Японію розв'язувати ці ж самі проблеми вдома, що їх мають інші індустріяльні країни. Досі японці зуміли використати відповідний момент, щоб стати індустріяльною країною світового маштабу. Час одначе змінився і думаємо, що японці і цим разом знайдуть розв'язку примінити себе до нових обставин. В іншому випадку обмежать себе до того чим були перед Другою світовою війною. Здається, важко японцям здавати здобуті позиції на світовому ринку, тому боронитимуть їх вперто.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Успіхи П. Плішки і в релігійній музиці

Знову годилося б пригадати нашій публіці великого співака українського роду, зірку Метрополітан опери в Ню Йорку, баса Павла Плішку з його співочими лаврами, головно цього сезону. А були вони в нього не тільки в самій оперовій ділянці, але теж у сфері релігійної музики, а саме в найбільш любленій, за свій зворушливий лірицизм та вражаючий драматизм, „Заупокійній Богослужбі" великого італійця Джузеппе Верді. Загально дуже відома вона під назвою „Реквієм" Верді.

У Мет опері визначився Плішка цього сезону особливо в трьох операх. В опері Чайковського „Евген Онєгін" креував він ролю Ґреміна, в двох операх Верді ролю Сільви в „Ернані" та Фєска в „Сімоне Бокканеґра". Цю останню мали ми нещодавно приємність слухати і подивляти на телевізійній передачі. На весняному турне Ґреміна співатиме тільки самий Плішка, без' дублювання з чорним співаком Естесом, який виявився досить не підхожим до цієї ролі. Про виступи в „Ернан." писав критик у „Ню Йорк Таймсі", що завжди скупий на похвали для нашого співака та тепер признав, як Плішка сповнив те, що було від нього вимагане голосово і"... пішов куди далі поза вистачальність, підносячи свій характер до життя". А про „С. Бокканеґра" в цій же газеті з телевізійного бачення було ствердженo: „Зрештою найвищі почесті представлення належать басові Павлові Плішці, що його Фєско опановує кожну сцену, в якій появляється". Це дуже вагоме і цінне признання, бо йдеться тут не лише про самий спів Плішки, але й про гру актора, передовсім про незабутню, болючу міміку його обличчя. Тоді, коли засоби гри обличчя головного героя, самого Бокканеґра, без внутрішнього переконання, були лиш поверховною ґримасою. Отже Плішка перевищав своїх товаришів у цій опері, не на голову, але на всенький зріст.

Як кожен знає, Плішка, це в першій мірі, стовідсотковий, оперовий співак. Одначе він виступає теж на концертах, як соліст, головно з симфонічними оркестрами. Він почуває себе вдома, співаючи і партії в ораторіях чи кантатах. Наприклад, поза операми, виступав він у славетній „Ля Скалі" теж у „Засудженні Фавста" Г. Берліоза. В „9-тій симфонії" Бетговена блистів він своїм голосом у Сан Франсіско та Клівленді.

Уже в 1980 році тут, в Ню Йорку, може дехто пригадує, співав він красну басову партію в „Заупокійній Богослужбі" чи в „Реквієм" Верді на знаменитім концерті Філармонії. Концертом диригував відомий З. Мегта з такими славнозвісними зірками, як сопрано Монсерат Кабальє і тенор Плясідо Домінґо. Тож і не дивно, що платівка, яку награно під час концерту мала неймовірний успіх, бо в короткому часі в розпродажу осягнула число понад один мільйон. Своїм співом „Реквієм" полонив Плішка слухачів ще і в Дітройті і в Торонто. Славний німецький композитор Брамс знав, що казав, коли запевняв: „Заупокійна Богослужба' Верді — це твір генія".

І саме оце тепер П. Плішка знову повторив, а навіть значно поглибив свій успіх у релігійній музиці, в цій же композиції, в Карнеґі Голл. 26-го квітня ц.р. Знаний і заслужений, майже 200-особовий, мішаний хор Ню Йорку „Коледжієйт корал" (посадник Кач проголосив і день цього хору в місті), що його диригентом є Роберт Бес, при супроводі повної симфонічної оркестри, влаштував цей вельми успішний концерт. Квитки на залі були випродані. Хор своєю могутністю тону чинив першорядне враження. Звучні були особливо сопрани. Р. Бес показався справним і талановитим дириґентом, який знає видобути з хору і з оркестри якнайкращі мистецькі прикмети.

Зі солістів виступали там сопрано Мартіна Аройо, яка була нещодавно ще першою сопраністкою Мет опери (відома вона теж з опер на платівках), мецо-сопрано Лорна Маєрс, яка виступала в Мет у деяких Ваґнерівських ролях, та тенор Винсон Кол, що дебютував у Міській опері і співає багато в Европі, навіть під рукою фон Караяна. Як сопрано так і тенор виявили себе дуже добрими виконавцями нелегких ролей, зате мецо була слабшою представницею вокалу на цьому вечорі. Самий Плішка був, на ділі, справжньою прикрасою цілого концерту. Його правильний, зразковий і чаруючий спів, опертий на прекрасних і глибоко пережитих фразах цієї одноразової „Богослужби" міг послужити всім прикладом великого мистця-співака. Це був голос і спів, що зворушував і одушевляв.

Наприкінці публіка в захопленні, повставши з місць, закидала співаків квіттям та нагороджувала невгаваючими оплесками виконавців. Такий вечір з блискучим виступом нашого співака Павла Плішки і в ролях релігійної музики, залишиться надовго в пам'яті кожного.

Яків Сусленський

СПРАВА ІВАНА ДЕМ'ЯНЮКА

I

У журналі „Алеф" ч. 55 поміщений російський переклад із івриту статті Алекса Дорона з газети „МААРИВ" під заголовком „Нацисти панують в Америці". Серед згаданих у статті імен видне місце займає ім'я Івана Дем'янюка. Це ім'я добре відоме в Ізраїлі. Останніми роками воно, неодноразово, різними мовами, появлялось тут у пресі і радіо.

Ізраїль наполегливо вимагає від ЗСА видачі І. Дем'янюка, щоб представити його судові, по обвинуваченні в убивстві сотень тисяч жидів у таборі смерти Треблінка з проявами садизму при тому.

Займаючись жидівсько-українськими відношеннями на протязі багатьох років, я зустрівся й із справою І. Дем'янюка, з якою тепер досить добре обізнаний.

У цій статті я не збираюсь ані обвинувачувати його, ані захищати. Для цього мені треба було б зустрітися і вислухати як обвинуваченого, так і свідків, я намагався зробити це, але мені відмовлено. Свідок Аліягу Розенберґ погоджувався говорити зі мною, якщо у мене буде на це дозвіл від поліції, бо до суду йому заборонено вести розмови на цю тему без спеціяльного дозволу. І. Дем'янюк відмовився зустрітися зі мною під час мого перебування в Клівленді у квітні рік тому, хоч його адвокат Марк О'Коннор, з котрим я довго й ґрунтовно обговорював його справу, дуже йому доражував зустрітися зі мною. Мотиви Дем'янюка (зрештою, він настільки пригнічений, що усякі рішення робить його дружина з порадами дітей) зводились до наступного:

1. Довгорічна судова справа довела його до нервового розстрою.

2. Недавно з дозволу Дем'янюків, на прохання Бі-Бі-Сі, було зроблено телефільм, який обіцяли не показувати без їх згоди, але порушили свою обіцянку (я бачив той фільм, у ньому І. Дем'янюка показано злочинцем). Звідси недовір'я до всіх, хто хоче його бачити.

Вперше я почув ім'я І. Дем'янюка весною 1981 року, під час мого першого перебування у ЗСА, а зокрема в Клівленді. Мене запросили взяти участь у радіобесіді із слухачами. Перед моїм приїздом у Клівленд відбувся суд над І. Дем'янюком у супроводі демонстрації українців, які захищали його і контрдемонстрації жидів. Українську демонстрацію очолив Валентин Мороз. Напруження зростало. Не бракувало взаємних обвинувачень і образ. Гострота конфлікту наростала у зв'язку з присутністю на процесі офіційного совєтського представника, який привіз із СССР свідчення про відбуття І. Дем'янюком служби (Дінстаусвайс ч. 1393) в есесівському таборі Треблінки. Ці свідчення він представив учасникам процесу. Фотокопію цих свідчень він лишив, а самий документ скоренько відвіз у совєтське посольство в ЗСА, а звідти в СССР — у Вінницький архів, звідки те свідчення й походить.

Усе це відбулося з таким поспіхом, що заскочений адвокат Джан Мартин не зробив тут же судової експертизи оригіналу. До речі, Джан Мартин — це перший адвокат І. Дем'янюка. Він неґр. Йог взяли з тим розрахунком, що районовий суддя Френк Баттісті, котрому потрібні були голоси неґрів, швидше з ним міг би порозумітися. Але Джан Мартин слабо розбирався в тогочасних подіях Другої світової війни і ролі в ній підсудного. Пізніше довелося відмовитися від його послуг.

Отже, я попав у цей кип'ячий пристрастями котел. Не бувши обзнайомленим із справою, я, звичайно, не міг відповісти на болючі, хвилюючі обидві громади, питання. Я намагався пояснити запал пристрастей віковою ворожнечею двох народів і закликав покінчити з тим та відкрити нову сторінку — світлу — жидівсько-українських взаємовідношень, без кровопролиття і ненависти.

За якийсь час лідери обох громад у Клівленді сіли за стіл переговорів і прийшли до порозуміння і спокою між собою.

У березні 1984 року в Ізраїль приїхав мешканець Клівленду Джером Брентар хорват. Він зацікавився справою І. Дем'янюка і віддає увесь свій вільний час (він працює аґентом авіокампанії) від роботи, розслідуванню цієї справи. Ще перед приїздом до Ізраїля Дж. Брентар побував у Польщі, в Треблінці, опитував мешканців сусідських сіл; у Східній Німеччині він зустрічався з колишнім командиром охорони табору, садистом Куртом Францом, який перебуває в тюрмі, бо засуджений на все життя. Дж. Брентар познайомився з архівними матеріялами та прочитав кілька книжок про Треблінку. У висліді він переконався, що Іван Дем'янюк і „Іван Грозний", що верховодив газовими печами в Треблінці — це різні люди, і процес у Клівленді ведеться проти невинної людини.

(Продовження буде)

Перл Бак

ПАНІ СТОВНЕР І МОРЕ

(З англійської мови переклала Любов Коленська)

III.

Обминуло їх і те, щоб вислуховувати від людей різні гіркі слова, без найменшої можливости почути від них щось протилежне. Вони ж були малими, щасливими, дітьми, — ще замолодими, щоб знати щонебудь краще і, либонь, так як воно сталося — для них ліпше.

Їй нагадалися ці слова, коли вона накривала до вечері — чотири накриття замість п'ятьох і його місце — назавжди порожнє.

— Думаю, що будемо їсти, — втомлено вона сказала своїм дочкам.

— Ма, сідай, — припрошувала Марія. Ми з Пенні зробимо все, що потрібно.

— Ма, вечеря готова, — сказала Пенні.

Вона сіла на крісло-гойдалку, де завжди сідав він, байдуже дивлячись у вікно. Властиво тут не було на що дивитись — хіба на ряд домів, чоловіків, що верталися додому, кількоро літей, що бавилися в городчику біля хати, чи на підростків, що куняли впівсні... Понад домами простягався поясок неба — рожевий у заходячому сонці — і туди вона вся припала зором.

Заливилась вона у простір і туди мандрувала уся її думка. Це було власне те, що він завжди бачив... поясок неба. Де був він тепер? В які він помандрував світи? Взагалі, хто будь-що знає про оте невідоме?

— Ви їжте самі. Я не можу проковтнути ані куска. Я не голодна.

— Але ж, ма... — почала Марія.

— Воно ж викликало б у мене нудоту ... — різко кинула вона. І так всі троє засіли без неї до стола, мовчки споживаючи вечерю, а вона не відводила зору з неба, аж доки не погасла його баrра...

∴

Її почали переслідувати думки про море. Ночі були довгі... Їй важко було звикнути лежати самотній у величезному ліжку, що колись належало її батькам. Прокидаючись, вона, інстинктивно, зчаста, простягала руку, щоб у котрий уже раз переконуватись, що вона — одним-одна... У будь-яку пору — дня чи ночі — вона неймовірно за ним тужила і думала про нього постійно і завжди, за винятком хіба хвилин, коли іноді, щось збігло з горщика на піч чи в хаті діялись інші подібні речі. Вона теж думала про море: в її душі ввесь час занивало неспокоєм, нуртував конфлікт... Ясно, що вона мала слушність: навіть уже нічого не кажучи про гроші, це була цілковита втрата часу, щоб їхати туди лише на те, щоб дивитись на крутіж вод. А все ж, може тому, що він цього так палко бажав, — сьогодні, коли його вже не було в живих — вона була близька того, щоб погодитись на його поїздку туди.

— І властиво, чому ти так чи інакше не поїхав? — прошепотіла вона до себе. А він уже не жив, його два дні тому поховали і вона залишилася удома зовсім самотня; діти порозходились — хто-куди: Стів — до ґаражу, де він працював, а дівчата — до школи.

— Якщо б ти був справжнім мужчиною, ти сказав би мені замовкнути і зробив би так як ти хотів, — вона пошепки йому дорікала.

Проте вона добре знала, що це була лиш отака суперечка із самою собою, як і знала, що він був стовідсотковим мужчиною. Ніколи він не завдавав їй болю і сьогодні їй було б дуже важко, якщо б залишився у неї спогад гострого його слова. Хоча Стів був суворий до інших людей — її оточував він усією ніжністю; вона це знала і... використовувала. Хоча супроти нічого вона не займала аж такої невгнутої постави як лиш тоді, коли була мова про море. Вона була свідома цього, що це властиво ділося тому, що вона ніяк собі не могла уявити — як можна сидіти весь день над морем і дивитися, як хвилі припливають і відпливають від берегів. Але, сказавши правду, вона ж могла вибратись туди принаймні на годину-дві. А тепер, ох якже вона хотіла, щоб це було сталося. Сьогодні вона вдень і вночі замучувала себе докорами, особливо вночі, коли лежала із широко розплющеними очима, а сон ніяк не приходив...

Та із усього найбільш дивним було те, що це якраз було море, що її переслідувало. І так лиш подумати, що властиво, собою уявляло море, що з такою силою викликало в Стіва тугу. А сьогодні це виглядало так, що ця його ніколи несповнена туга вселилась всеціло в неї: її так поглинала думка про море, що вона стала ним одержима! І враз перед нею виринула розв'язка: коли він цього так неймовірно і безупинно хотів — вона туди поїде аби подивитись на нього для Стіва. Вона погляне на нього для себе самої і для Стіва, щоб розгадати цю загадку, — в чому сила його чару, що спонукує людину до вічної мрії.

∴

Одного дня, коли вони всі сіли вечеряти, вона їм пригадала:

— Чи пам'ятаєте як ваш батько хотів поїхати на океан?

— Він хотів? — неуважливо запитав Стів, намазуючи гарячий бісквіт маслом.

— Я забула... — сказала Марія.

Пенні взагалі нічого не відповіла. Їй було тринадцять років і вона вся, як звичайно, занурювалась у своїх мріях, у своєму власному світі.

— А так, він мріяв про це, — продовжувала говорити пані Стовнер. — Та воно йому ніколи не сповнилося. Здається, що це була моя вина. Я ніяк не могла збагнути, чому властиво він туди хотів їхати. Я й досі ще цього не розумію, але якось у моїй душі зродилася думка туди поїхати і самій оце все побачити.

Це їх так заскочило, що вони просто остовпіли.

— І що ти там будеш робити? — запитала Пенні.

— Нічого. Сяду на піску і лиш буду дивитись... — вона відповіла.

— Тут є автобус, завезе тебе просто на місце, — сказав Стівен. Там я був кількакратно із товаришами і дівчиною.

— Мені самій було б там скучно, — хочеш я поїду з тобою? — запитала Марія.

— Ні, я поїду сама, — відповіла пані Стовнер. Десь так за тиждень або трохи пізніше, коли потепліє, та й коли уступиться мені з рук прасування моєї білизни. Так, я поїду за тиждень після цієї середи.

Ніхто вже нічого про це не говорив, і коли волікли ся дні за днями вона відчувала в собі неспокій, але й рівночасно приємне хвилювання. Хоча вона ніколи не була обдарована надто буйною уявою і вона знала, що там вона ще гостріше як вдома відчуватиме його відсутність, — це було майже так, начебто там вона мала зустрінути Стіва.

Це було дуже дивно, що вона так нестерпно відчувала його відсутність, от хоч би навіть така ... скринька на полуденок. Сьогодні їй вже не треба було поспішати, щоб прилагоджувати його кожного ранку. І яка вона була тоді з цього горда, що на те, аби полуденок затримав свою свіжість, вона приготовляла його вранці, зараз перед відходом Стіва, а не клала його ввечері до холодільні, щоб могти поспати ще десять хвилин довше.

Коли надійшла середа — гарний погідний день із свіжим леготом вітру — лиш діти пішли здому, вона, непевна чи їй пощастить щось роздобути з їжі, приготовила в скриньці полуденок. Опісля одягнулася у вже трохи проношений костюм — бож не було ніякої потреби, щоб пісок знищив її одяг — в пору зловила автобус, заплативши за переїзд до Стовн Гарбору, найближчого над морем місця, бо пригадала собі, що коли Стів говорив про їзду, то саме про це місце.

Прибула вона там біля полудня. Це було мале тихе містечко і ряд домів подібних до цього, в якому вона тепер мешкала. А все ж тут було інакше. Повітря... Передусім — це було повітря, що ним ані вона ані Стів, живучи в задимленому індустріяльному місті, в цілому своєму житті не віддихали. Він звик був так говорити про морське повітря: — Воно чисте — миля за милею чистої прозорої соленої води...

Та вона йому глузливо і гостро відповідала: — Тутешнє повітря мені вповні вистачає. Ним я віддихала відколи народилася, як і ти Стів Стовнер... І як бачу, воно нам не... пошкодило.

Однак, вдихаючи оте кришталеве морське повітря, аж тепер вона зрозуміла, що він тоді думав. Це містечко біля

(Закінчення на стор. 4)

ІНФОРМАЦІЙНІ МАТЕРІЯЛИ СЕНЬЙОРІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Від Управи Об'єднання Сеньйорів УНС

Згідно з рекомендаціями X З'їзду Об'єднання Сеньйорів УНС, що відбувся в днях від 10-го до 15-го червня 1984 року, щоб новообрана Управа збільшила число випусків „Сторінки Сеньйорів"у „Свободі", оце публікуємо другу з черги „Сторінку". Перша появилася у „Свободі" ч. 186 з 28-го вересня 1984 року.

Виконуючи постанови і рекомендації та доручення 10-го з'їзду, Управа повідомляє з великою приємністю наше членство, що наші довголітні намагання побудови дому для сеньйорів набирають конкретних форм. Про це виразно свідчать розмови на засіданні Головного Уряду УНС 28-го грудня м.р., а зокрема лист головного предсідника УНС д-ра І. Флиса до голови Об'єднання д-ра Олега Волянського, що його поміщуємо на іншому місці сторінки.

Сподіємося, що цю радісну і довго очікувану вістку наше членство прийме з великим задоволенням та що вона буде поштовхом до успішнішої дії нашого Об'єднання і його розвитку. Вона матиме, без сумніву, теж великий вплив на цьогорічний наш З'їзд. Це тому, що матимем змогу присвятити більше часу на інші наші, не менш пекучі, справи, а не тільки на справу побудови дому, як це було досі.

При цій нагоді бажаємо пригадати, що Управа поробила заходи, щоб на Союзівці були кімнати готові на час з'їзду. Пригадуємо, що кімнати на Союзівці у той час можуть замовляти і з них користати тільки члени УНС. Інші учасники З'їзду не-члени УНС мусять користуватися приміщенням в дооколичних мотелях. Для кращої обслуги гостей під час з'їзду проситься, щоби сеньйори, які замовляють кімнати на з'їзд виказалися, що вони є членами УНСоюзу.

І вкінці Управа Об'єднання пригадує своїм членам, що дивідендові чеки й інші пожертви на Дім Сеньйорів можна пересилати на адресу УНСоюзу з зазначенням, „Seniors Building Fund" на адресу: UNA, 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302. Натомість членські вкладки до Об'єднання Сеньйорів просимо висилати на адресу фінансової референтки: Mrs. Helen Chornomaz, 1213 Rony Rd., Union, N.J. 07083.

Засідання Екзекутиви УНС із деякими членами Управи Об'єднання Сеньйорів УНС

Засідання відбулося 28-го грудня 1984 року в Головній Канцелярії УНС в Джерзі СиТі, Н.Дж., з одногодинним спізненням через те, що деякі члени Головного Уряду УНС прилетіли літаками запізнені з огляду на погану погоду.

Присутні від Екзекутиви УНС д-р Іван Флис, головний предсідник, д-р Мирон Куропась, заступник головного предсідника, сенатор Павло Юзик, головний директор на Канаду, Ґльорія Пашен, заступниця головного предсідника, Володимир Сохан, головний секретар, Уляна Дячук, головний касир і Стапан Гавриш, головний організатор та мґр Іван Геврик, голова Контрольної комісії.

Присутні від Об'єднання Сеньйорів УНС д-р Олег Волянський, голова, д-р Марія Кобринська, представник на Ню Йорк і мґр Володимир Сенежак, представник на Ню Джерзі.

Засідання відкрив д-р І. Флис, привітав присутніх та представив членам Екзекутиви УНС делеґацію від Об'єднання Сеньйорів.

Д-р Флис повідомив, що вже практично куплені 60 акрів землі біля Союзівки. Тепер адвокати від УНС переводять дослідження, а в січні буде заключення купна, хоч контракт вже є правосильний. Плянується скликати в січні 1985 року засідання цілого Головного Уряду УНС, щоби рішити справи зв'язані з побудовою будинків для сеньйорів. Пропонується будування 10-ти мешкань, кожне з двома спальнями. Коли вони будуть розкуплені тоді побудується ще 20 мешкань, а якщо і ті будуть продані, то ще 20 мешкань, разом 50. На засіданні Головного Уряду буде вирішено чи всі мешкання будуть кондомініюми, чи також мешкання до винайму. Ціни будуть залежні від віку, базовані на статистиці (actuarial basis), а саме, що після 65 років життя людина пресічно живе ще 16 років.

У відповідь на заяву Головного Предсідника д-р Олег Волянський подякував за запрошення взяти участь у засіданні. Він оправдав відсутність інших членів Управи Об'єднання Сеньйорів поганою погодою і повідомив присутніх, що громада зацікавлена плянованим будуванням помешкань для сеньйорів УНС і що вже деякі особи висловили охоту їх купити. Він заявив, що Об'єднання вітає пляни такої побудови, але все ж таки вважає, що крім „кондомінійї" повинні бути також кімнати чи помешкання до винайму. Він порушив також справи сеньйорів, що живуть на Союзівці, які в час сезону мусять покидати і переноситися до кімнат на горі, або в інших будинках. Д-р Волянський також звернув увагу на те, що на Союзівці нема правильника для її мешканців і запропонував, щоби побудувати на Союзівці будинок з кімнатами до винайму і тоді не буде потреби сеньйорам, які там мешкають переноситися. Голова Об'єднання порушив справу недостачі приміщень для сеньйорів УНС в час річного з'їзду на Союзівці і запропонував, щоби в час з'їзду не було на Союзівці інших імпрез та щоби кімнати були завчасу приготовані. Управа Союзівки повинна, відмовляючи приміщення на Союзівці, повідомити зацікавлених де можна дістати кімнати.

Мґр Сенежак у своєму слові піддержав думки д-ра Волянського і висловив задоволення з того, що головний предсідник бере під увагу будову мешкань чи кімнат до винайму. Він звернув увагу на те, що Управа Союзівки повинна ставитися з пошаною до сеньйорів — будівничих УНС і давав приклади їхньої часом неправильної поведінки. Він звернув увагу на те, що сеньйори не-члени УНС, які беруть участь у з'їзді, займають кімнати на Союзівці і пропонував, щоб сеньйори,які замовляють кімнати на з'їзд предложили посвідки від своїх відділів, що вони є членами УНС.

В дискусії У. Дячук і С. Гавриш пропонували, щоб повідомляючи у пресі про з'їзд сеньйорів зазначити, що лиш члени УНС мають право у той час замовляти кімнати, і звернули увагу на те, що на Союзівці є лише 65 кімнат до диспозиції і тому пропонували, щоби по змозі замовляти по дві особи на кімнату.

На закінчення д-р Флис сказав, що Екзекутива зробить що може для добра сеньйорів УНС і просив передати йому всі наведені справи на письмі. Д-р Волянський просив Екзекутиву повідомити його про дату нарад Головного Уряду на Союзівці, щоб можна в час повідомити в пресі про з'їзд сеньйорів УНСоюзу.

15,000 на Фонд Мартирології України

Ню Йорк. (Фундація УВУ, ПҐ). — Повідомляємо українську спільноту в діяспорі, що на Фонд мартирології України (ФМУ) при Фундації УВУ вплинуло від Н.Н. чергових 15,000 долярів.

Любов і туга за втраченою батьківщиною, тверда аналіза національного буття і шукання та бажання допомогти задокументувати причини наших невдач, кривд і образ, були спонукою створення ФМУ, який стане підставою і початком Інституту Української Мартирології.

В обличчі постійного наступу на саму субстанцію української нації на батьківщині і посиленої атаки на українську спільноту в діяспорі, зокрема на Північно-американському континенті, відсутність загальнонаціонального документаційного центру (в якому українські церкви,маючи до того всі дані, як фінанси і приміщення, повинні відігравати провідну ролю), брак зібраної документації, свідчень, споминів тощо — є нашим найбільшим національним занедбанням, що рівнозначно самовбивству.

Український народ поніс найбільші жертви в людях і майні серед народів Европи в 20-му столітті. Згинули мільйони у Першій світовій війні, під час насильного голоду 1921-22 та штучного голоду 1932-33 років, організованого окупантом, чи понад сім і півмільйона в часі останньої війни в боротьбі з фашизмом. Сотні тисячі згинуло у тюрмах і концтаборах, на невільничій праці чи в уніформах чужих армії. Одначе, всі ці жертви ідуть на рахунок чужих.

Тільки нашвидко зорганізований загальнонаціональний Документаційний центр, запляноваяний з постійним бюджетом, працівниками і дослідниками зможе частинно зібрати потрібну негайно документацію, дані від тих вже набагатьох, що відходять, чи їх родин. Документаційний центр зможе бути своєрідним національним банком правди і самооборони, дати найбільш потрібну зброю вже сьогодні, та відп[illegible]но підготовити дітей [illegible]уків у дальшу мандрів[illegible].

Фундація УВУ докладе всіх зусиль, щоб постійно доповнювати і розбудовувати цей Фонд. Вона шукатиме нових фундаторів, меценатів спозорів поодиноких проблем, питань чи ділянок мартирології України. Зорганізування фондів на збирання матеріялів, реєстрації і наукового опрацювання і приготування до друку є черговим головним завданням Фундації для цієї преважливої ділянки.

В державних архівах і бібліотеках різних країн Европи, а зокрема Німеччини, вперше відкрито для публічного вжитку цілий ряд документаційних матеріялів, які відносяться до боротьби українського народу. Багато з них пропадає для історії, зокрема для нас, завдяки „добрим сусідам".

Всі наші національні і релігійні інституції та організації, а зокрема наукові і молодечі, повинні негайно взятися за систематичне збирання архівних матеріялів у чужих нововідкритих архівах до історії і мартирології українського народу. Збирати дані про події, дати і прізвища, як рівнож на звукозаписі записати розповіді ще живих свідків — тих страшних і тривожних років, і тим самим зареєструвати їх в українській історичній пам'яті не тільки на сьогодні, але й для майбутніх поколінь.

Ми віримо, що українська громада в обличчі нового посиленого ворожого наступу зрозуміє конечність розбудови Фонду Мартирології України чи Документаційного центру і прийде йому з моральною і матеріяльною допомогою. Фонд Мартирології України при Фундації УВУ буде радий стати частиною загальнонаціонального документаційного українського ценрту.

Фундація УВУ

АДРЕСИ —

Членів Управи Об'єднання Сеньйорів УНС і представників округ 1984-85

Dr. Oleh Wolansky
RR2 P.O. Box. 317
Kerhonkson, N.Y. 12446
Tel.: (914) 626-2234

Mr. Eugene Woloshyn
2047 Wingate Rd.,
Poland, Ohio. 44514
Tel.: (216) 757-4712

Mrs. Helen Czornomaz
1213 Rony Rd.,
Union, N.J. 07083
Tel.: (201) 686-7955

Mrs. Stephanie Baranowskyj, D.D.S
P.P. Box. 188
Kerhonkson, N.Y. 12446
Tel.: (914) 626-7924

Mr. Danylo Slobodian
Foordemoore Rd., Box. 119 D.
Kerhonkson, N.Y. 12446
Tel.: (914) 626-2781

Mr. Michael Olshansky
2210 W. Cortez Street
Chicago, Illinois 60622
Tel.: (312) 227-0590

Mr. Bohdan Deychakiwsky
1109 N. E. 3rd Street
Hallendale, Fla. 33009
Tel.: (305) 454-6387

Mr. Wolodymyr Riznyk
232 San Remo Avenue
Warm Mineral Springs, Fla. 33596
Tel.: (813) 426-1866

Dr. Roman Borkowskyj
184 Hillside Avenue
Yonkers, N.Y. 10703
Tel.: (914) 968-1286

Mrs. Mary S. Bobeczko
13971 Chippewa Trail
Middleburg Hts. Ohio 44130
Tel.: (216) 243-7764

Mrs. Eugenia Bury
6115 MillCreek Blvd
Boardman, Ohio 44512
Tel.: (216) 758-6937

Mr. Myron Buczak
1393 Lawn Avenue
Schenectady, 12306
Tel.: (518) 355-3874

Dr. S. Sambirsky
2243 W. Thomas St.,
Chicago, Illinois 60622
Tel.: (312) 384-5348

Dr. Volodymyr Senezhak
10 Harriet Street
West Orange, N.J. 07052
Tel.: (201) 325-3049

Mrs. Lidia Hanas
154 East Walnut St.,
Parkdrive (Philadelphia) 19120

Wolodymyr Korchynsky
3032 W. 2nd Street
Chester, Pa. 19013

Dr. Maria Kobrynska
51-14 Van Horn
Elmhurst, N.Y. 11373

Mr. & Mrs. Stefan & Maria Zubal
13726 Caldwell
Detroit, Michigan 48212

Mr. Stepan Mykyta
2213 Madison Street,
Chester, Pa. 19013

Dr. Roman Baranowskyj
P.O. Box 188
Kerhonkson, N.Y. 12446
Tel.: (914) 626-7924

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

ПРОГРАМА

XI З'їзду Об'єднання Сеньйорів УНС у 1985 році

Понеділок, 27-го травня:

2:00 — 6:00 по пол.	— Реєстрація
6:00	— Вечеря — Будьмо знайомі

Вівторок, 28-го травня:

8:00 — 9:00 рано	— Продовження реєстрації
9:00	— Служба Божа в намірені живих і померлих членів Об'єднання
11:00 — 1:00	— Відкриття З'їзду — Вибір Президії З'їзду і комісії (Верифікаційної, Номінаційної і Резолюційної)
1:00 — 3:00	— Обідова перерва
3:00 — 6:00	— Звіти Управи — Дискусія над звітами
6:00	— Вечеря
8:00	— Прозірки

Середа, 29-го травня:

10:00 — 11:00	— Продовження дискусії
11:00 — 12:30	— Доповідь: „Привілеї сеньйорів" (англійською мовою)
1:00 — 3:00	— Обідова перерва
3:00 — 6:00	— Виставка картин д-ра Б. Кондри і дозвілля
6:00	— Вечеря
8:00	— Прозірки

Четвер, 30-го травня:

9:00 — 2:00	— Прогулянка до Ґлен Спей, Н.Й.
3:00 — 6:00	— Зустріч з головним предсідником УНС д-ром І. Флисом
6:00	— Вечеря
8:00	— Фільм

П'ятниця, 31-го травня

10:00 рано	— Звіт Контрольної комісії — Уділення абсолюторії уступаючій Управі — Вибір нової Управи і інших органів
1:00 — 3:00	— Обідова перерва
3:00 — 5:00	— Доповідь — Вільні внески
6:00	— Бенкет з мистецькою програмою — Забава з танцями при звуках орхестри Б. Гірняка

Субота, 1-го червня:

10:00 рано	— Підсумки нарад — Схвалення резолюцій — Закриття З'їзду
1:00	— Прощальний обід

СТОРІНКУ СЕНЬЙОРІВ УНС

Зредаґував д-р Роман Барановський

Адреса: 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

ЛИСТ ВІД ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА УНС

Голова Об'єднання Сеньйорів УНСоюзу одержав листа від головного предсідника УНС д-ра Івана О. Флиса 1-го березня 1985 року. Лист подаємо вцілості:

„Дорогий Докторе О. Волянський! Оцим з приємністю повідомляємо, що Український Народний Союз перебуває тепер в процесі побудови однієї будівлі на Союзівці, розміщеної так близько до загальної їдальні, як тільки було можливо. Будівля матиме 10 окремих кімнат для замешкання одній людині чи подружжя (в кожній кімнаті). В цьому ж будинку буде додатково одна велика кімната для загального вжитку тих осіб, які винайматимуть вище згадані кімнати.

Ці особи перебуватимуть на Союзівці постійно, тобто цілий рік. Оплата за таке перебування, що включає приміщення й прохарчування, є така: 75 відсотків суми від місячного пенсійного чеку дотичної особи (чи обох чеків, коли це подружжя), але не менше, як 250 долярів з особи щомісяця. Сподіємося, що будова згаданого дому буде завершена з кінцем літа 1985 року.

Додатково, Український Народний Союз купив 50 акрів землі від Наукового Товариства ім. Шевченка, яку призначається для використання під певний проєкт, що його характер буде визначений Головним Урядом УНС на найближчих річних нарадах у тижні від 20-го до 25-го травня 1985 року.

Рішення тоді западе щодо природи цього проєкту і щодо виду чи типу власности, яку набуватимуть потенціяльні покупці чи рентівники. Цей проєкт може охоплювати чи то кондомініюми для купування на власність, чи то приміщення для винайму для наших старших громадян.

Ми не в стані під цю пору наперед сказати, що саме вирішить Головний Уряд і тому ми пропонуємо Вам прибути на місце річних нарад, мабуть, найдогідніше в п'ятницю тижня, коли річні наради відбуватимуться. Про будь-який дальший розвиток справ ми Вас будемо інформувати.

З братським привітом
Ваш Іван О. Флис,
головний предсідник".

ВЛІТКУ ЦЬОГО РОКУ очікується збільшення цін на бензину на 2,5 відсотка, а восени ціни знову зменшаться — подає Міністерство енергетики. Це збільшення спричинено тим, що в третьому кварталі року продукція оливи зменшилася на один відсоток у порівнянні з третім кварталом 1984 року.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР ЦК КПСС Міхаїл Горбачов відбув коротку розмову із секретарем Департаменту торгівлі ЗСА Малколмом Болдриджем. Присутніми на зустрічі були також інші члени американської делеґації, а також міністер торгівлі СССР Ніколай Потолічев.

Замість квітів на могилу

бл. п. Евгена Романа Костека

складаємо 200.00 дол.
на ФУНДАЦІЮ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ в Ню Йорку.

Дружині Марії, доні Лялі та всій ВШановній Родині висловлюємо наше глибоке співчуття.

Д-р ЮЛІЯН і АННА ПОЛІТИЛО

Помолімось за наших друзів.

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ

за спокій і вічну радість душ померлих Членів Фонду Катедр Українознавства

Впреп. о. декан Петро Огірко відслужить Заупокійну Святу Літургію, в п'ятницю, 31-го травня 1985 року, о год. 9-ій ранку, в УКЦеркві Царя Христа в Бостоні, Масс., за Блаженної Пам'яті:

РОМАНА БУДЗЯКА
МАРІЮ ҐАЦ
ЕМАНУЇЛА ПРИТУЛУ
ОЛЕКСАНДРА РЕШЕТУХУ
СТЕПАНІЮ РЕШЕТУХУ
ЮСТИНУ РУДЯК
д-ра МИХАЙЛА САЙКЕВИЧА

Всіх Вп. Членів ФКУ просимо про молитви за померших наших друзів.

Помоліться в часі відправи Заупокійної Богослужби, щоб поєднатись з нами в поході молитов до Всевишнього за тих, що творили добро.

Вічна Пам'ять Померлим Членам ФКУ!

ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА
ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА (ФКУ)

Повідомляємо цілу Українську Громаду, що

ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА на могилі св. п.

ІВАНА ЗАДОРОЖНОГО

колишнього довголітнього дириґента хорів „Думка" в Ню Йорку, „Прометей" у Філядельфії, Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка в Дітройті та інших хорів

відбудеться

в неділю, 2-го червня 1985 р., в 4-ій год. по пол.
на українському православному цвинтарі св. Андрія
в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Закликаємо наших Членів, цілу Українську Громаду вшанувати пам'ять дириґента Івана Задорожного і взяти участь у посвяченні пам'ятника.

Управи Хорів
„Думка", „Прометей" і Капелі Бандуристів

Закінчується...

(Закінчення зі стор. 1)

програми". Завданням комітету є пильнувати, щоб зберегти оцей „чистий" культурно-мистецький і національний характер фестивалів, пильнувати, щоб вони не перетворилися у бизнесове підприємство. „Слід не забувати, — додала Є. Харченко, — що Артс Центр — це мистецький центр, а не ярмарка".

Про вечірній концерт в амфітеатрі розповіла Квітка Семанишин. Почнеться концерт о 5-ій год. Вперше на фестивалі виступить один із найкращих танцювальних українських ансамблів — „Шумка" з Едмонтону, який своїми виступами, зокрема в Епкот Центрі в Дісніленд, Фльорида, полонив глядачів. З захопленням описувала ці виступи преса: „...в українському репертуарі народних танців немає нічого, чого не могли б показати танцюристи цього ансамблю". Вдалося стягнути жіночий хор з Міннеаполісу „Євшан-зілля", який під керівництвом Кіри Цареградської від свого заснування в 1977 році розносить українські пісні по Америці й Канаді.

Крім поданих у програмі фестивалю, К. Семанишин повідомила, що будуть ще й інші виступи. Публіка матиме нагоду послухати відомого українського віртуоза-бандуриста Віктора Мішалова з Австралії. Конферансьє, який не тільки провадитиме програмою концерту, але й співатиме, буде відомий артист американських і канадських сцен Ед Іванко.

Не менш різноманітним і кольоритним буде концерт під відкритим небом, що почнеться вполудне. Як розповів Михайло Мулик, виступить талановита арфістка Одарка Полянська з Ірвінґтону; відомий дует Лідан — Ліда Саєвич-Риндик і Богдан Бухвак, — які нещодавно наспівали нову платівку „За небокраєм" і які користуються великою популярністю, де б вони не виступали; ансамбль українських танців св. Михаїла, до якого входять танцюристи з міста Фреквілл, Па., та околиць (віком від 6-ти до 25-ти років) під керівництвом Марії Генкер; Сестри Ірка і Люба Завадівські провадитимуть програмою, а також співатимуть під власний акомпаньямент на бандурах.

Вже в 11-ій год. ранку розпічнуться спортові ігри на площах Артс Центру (відповідальний за спортову ділянку Омелян Твардовський). В цій же годині відкриються всі виставки. А повітря наповниться пахощами українського кулінарного мистецтва.

Ввечері, після закінчення концерту, відбудеться прийняття для спонзорів в „Селебріті Гавз" з вечерею і напитками, під час якого гратиме оркестра Аліка і Дорка. В годині 9-ій в готелі „Рамада Інн" в Іст Гановер (дорога ч. 10) відбудеться забава, на якій гратимуть оркестри „Іскра" та Аліка і Дорка.

Марія Юрчинюк радить поспішати із замовленням квитків, яких залишилося не аж так багато. Реченець замовлень — 31-го травня. Замовляти квитки можна до 31-го травня, телефонуючи до неї на число (201) 473-4811. Ті, що не придбали квитки наперед, мусітимуть платити при касі додатково один доляр за вступ на фестиваль.

Прощаючись наші гості пригадують: „Для відпочинку, мистецької насолоди, свіжого повітря, сонця і зелені — зарезервуйте всі суботу, 15-го червня, і, напевно, все це матиме на Українському Фестивалі в Артс Центрі в Голмделі (Гарден Стейт Парквей, виїзд ч. 116).

Товариство...

(Закінчення зі стор. 1)

окрему, замкнену в собі, реальність. Терпіння Христової Церкви в СССР заторкає всіх нас. Є тільки одне Тіло Христове, є один тільки Христос. Розглядаючи переслідування ми не розглядаємо чогось, що є осторонь від нас самих, ми самі є тут заторкнені в найтіснішому сенсі. Ми вже роками звикли до вигідного життя і до свідомости, що ніхто не квестіонує нашого порядку вартостей. Ми живемо в більшості на поверхні дійсности. Ця поверхня брутально покалічена в Совєтському Союзі. Але, коли б ми перевели поважну аналізу питання хто є щасливішим в Совєтському Союзі: переслідувачі чи переслідувані — ми були б здивовані відповіддю — говорив о. Гузар.

Промовець підкреслив моральну вагомість переслідування. Протягом історії переслідування було часто реформою Церкви. Переслідування само в собі не є ні нормальним, ні побажаним явищем, але в духовому сенсі воно є цінне. Християни в Совєтському Союзі дають такий вислів почуттям радости і душевного спокою, що їх слова можуть виглядати для нас незрозумілими. Переслідування за Залізною заслоною можуть служити нам, християнам, що не є переслідувані, як каталізатор для реформації в сенсі відродження, повороту до підставових вартостей християнської екзистенції.

„Св. Софія" Релігійне Товариство Українців Католиків було створене 1974 року Патріярхом Йосифом Сліпим.

Товариство „Св. Софія" зорганізувало цей інститут, щоб стежити за релігійним і культурним життям українських християн в діяспорі та інформувати про стан релігії в комуністичному світі.

Інститут видає два рази на рік бюлетень „Релігійні права".

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

Тенісові турніри на Союзівці

Тенісова ланка УСЦАК, під проводом інж. Романа Ракочого, ст., подає до відома, що на літній сезон на Союзівці заплановані такі турніри:

6-7-го липня — УСЦАК — Схід (юніори в групах А і Б).
10-11-го серпня — Подвійні гри
30-го серпня - 2-го вересня — УСЦАК крайові
14-15-го вересня — Запрошенний УНС
28-29-го вересня Подвійні гри Пласт
12-13-го жовтня — КЛК.

Пані Стовнер...

(Закінчення зі стор. 2)

моря було теж тихе, не було чутно галасу вантажних авт, що скрізь гнались вздовж шосе, чутно було тільки ритмічний прибій води, що хлюпотіла десь у віддалі. І вона пішла за слідом цього звуку, інстинктовно відчуваючи, що це мусить бути море. Вулиця закінчувалася на пляжі; тут не було галасливої надбережної для прохожих із всіма комерційними і цирковими трюками, про які вона так багато наслухалась. І хоча більшість домів замешкували літники — пляжа була порожня, либонь це ще не була пора виходити на побережжя. А що це було справді море — не було ніякого сумніву! Ах ця потужна маса розгойданої рухливої води — голубої під голубим небом — що сягала так далеко, аж зустрічалася ген із обрієм... І заламані велетенські подовгасті хребти хвиль, що накочувались на пісок... всього лиш кілька футів від цього місця, де вона пристанула.

Оце було мрією Стіва! І вона прийшла сюди, де так часто линула його туга, де колись він хотів бути, а вона, кермуючись своїм впертим самолюбством, йому в цьому відмовила! І в серці своєму вона відчула нестерпний біль: як вона могла, ох якже вона... могла!

Перед нею вилонювались безмірні простори океану і вона, майже приголомшена його безмежністю, мандрувала крок за кроком, аж зупинилася на краю берега, де був уже мокрий пісок. Там вона пристанула і рукою зачерпнула хвилю, що надкотилася до неї. Вода була холодна, але й незвичайно свіжа. — І вона з кінчика свого вказівного пальця спивала її смак. Так, вона була солена, дуже солена. Певно, що вона про це знала, але покоштувавши її, тепер у цьому вона переконалася. А там вона скинула капелюх і підставила своє волосся під струмені вітру. Відтак вона відійшла кілька футів від моря, сіла на пісок і скинула своє взуття. І оглянувшись, що довкола неї нікого немає, віддалася їй досі незвичному поривові: з волосся, що було зіп'яте на чубку голови у вузол, виймила шпильки і любувалася вітром, що провівав крізь його пасма. Стів не дозволяв обрізати її довгого волосся. І вона завжди знала, коли це він загорне її в свої палкі обійми, коли він її усю покохає, бо воно завжди починалось із того, що він виймав шпильки із її волосся, що спливало ген по її плечах, аж нижче пояса.

І скільки разів він їй казав:

— Ти ніколи не смій обрізати свого чудового волосся!

А вона з ним дрочилася, передразнювалась:

— Оте моє волосся — такий нонсенс! Одного дня ти прийдеш додому і мене не впізнаєш!

— Ані не поважся!

— Але інші жінки...

— Що вони мені... Ти — моє єдине кохання...

Пригадавши собі це, вона вголос розсміялася, а вітер тормосив її волоссям, підкидав його вгору — і, на мить, вперше від його смерти, вона забула, що він... відійшов уже назавжди. І як же він умів кохати... У нього був якийсь особливий підхід до неї, навіть тоді, коли вона була втомлена прибиранням дому, куховаренням, чи піклуванням дітьми, — він завжди зумів розбудити в ній бажання прийти до нього, віддаючись поривові кохання.

— Ох, Стів, любий мій Стів, — вигукнула вона. — Ох, Стів, Стів, Стів... Стів!

Куди лиш не заглянув її зір — не було нікого, але її пройняло раптове відчуття, що він почув її слова. Очевидно — це був лише витвір її уяви але в якійсь мірі ... не зовсім. Нарешті вона була тут, де він так завжди хотів бути і, можливо, в якийсь спосіб він таки знав, що вона прийняла його мрію за свою. І щоб не казати — тут вона була ближче нього, чим будь-деінде.

— Стів, милий мій! — вона закликала вголос. — Я зробила зле, зле, зле... І сьогодні я тут є, щоб сказати тобі, що я була погана і недобра, недопустивши до цього, аби сповнилася твоя особливо дорогоцінна мрія. Але я є тут, я є тут, мій дорогий. Я тепер є тут... і вертатимусь сюди знову і знову...

Вона замовкла і надслухувала, а вітер ворушив її волоссям. Тепер, коли надходив приплив хвиль — їхній прибій дужчав і могутнів на всю велетенську ширінь. І тоді вона звелася на ноги і помандрувала вздовж побережжя; в одній руці вона несла взуття, а в — другій капелюх і торбинку.

Певно, вона вже мусіла вертатися. Саме прийшла пора аби вспіти до автобусу. Але сюди вона вернеться знову, бо тут вона віднайшла його — не біля гробу поміж мертвими, але тут, де жила його мрія. Сюди вона приходитиме одним-одна, і тут віднаходитиме Стіва — на самоті з морем, на самоті з його красою, що було таке чудове у своїй дикій, нескореній і розшалілій стихії! Тепер вона це бачить!

І вона прошепотіла:

— Я маю надію, що він про це знає! О, Боже, благаю тебе, дай аби він про це дізнався!

Річні збори УЗО в Клівленді

У п'ятницю, 26-го квітня ц.р., відбулись тут Річні звичайні загальні збори Українських Злучених Організацій, які проходили в конференційній залі будинку Кредитової Спілки „Самопоміч".

Після закінчення реєстрації делеґатів, програму зборів відкрив о годині 7:30 вечора голова УЗО, мґр Василь Ліщинецький, який привітав присутніх і попросив їх, вставши з місць, хвилиною мовчанки вшанувати пам'ять членів української громади, які упродовж останнього року відійшли у вічність.

З черги обрано Президію Загальних зборів УЗО в складі: мґр Василь Ліщинецький, голова, інж. Василь Хміляк, заступник голови, й д-р І. Михлай, секретар. Потім відчитано і прийнято порядок нарад, як також відчитано й затверджено протокол із Загальних зборів УЗО 18-го травня 1984 року. Слідували звітування референтів уступаючої Управи УЗО: секретаря, П. Присяжного, голови Комітету оборони доброго українського імени, д-ра Юрія Кульчицького — референта фінансів, Струса — референта зовнішніх зв'язків, інж. Ю. Самійленка — референта видань і публікацій УЗО, ред. С. Кікти й референта преси С. Бурої.

Останнім звітував голова Українських Злучених Організацій В. Ліщинецький, який подав коротку, ядерну аналізу діяльности УЗО впродовж останньої каденції, яка проходила під знаком формування Комітету Тисячоліття Хрищення України. Такий Комітет на терені Клівледну формується з рамена епархії св. Йосафата під проводом Владики Роберта Москаля який задумує засереджувати діяльність під знаком ювілейних видань, готуючи для цього модерну друкарню. Із своєї сторони, голова УСО стоїть у близькому контакті з Українською Православною Церквою на цьому терені, так, що коли постане тут ювілейний комітет із їхнього рамена, можна буде вести розмови про спільні акції та заходи спільних ювілейних святкувань.

Також під знаком Ювілею Тисячоліття місцеві українські католицькі парафії відбудуть свої цьогорічні святкування: матірна парафія свв. апостолів Петра і Павла 1-го червня відбуде своє 75-ліття, а катедральна парафія св. Йосафата відбуде врочисте посвячення собору св. Йосафата 24-го червня. У дальшому ході звітування голова УЗО подав, що Управа у звітному часі вклала багато праці на різні заходи в обороні українського імени, що зв'язане з нефортунною леґалізацією совєтських свідчень на форумі американських судів, що у висліді привело до несправедливих засудів наших людей, як це сталось у випадку І. Дем'янюка, який був засуджений на підставі підробленого совєтського документу. Управа УЗО докладала багато зусиль, щоб своєчасно висилати листи й телеграми в тій справі до урядових чинників у Вашінґтоні. Багато в цій справі працював Комітет проти совєтських свідчень під проводом інж. Юрія Самійленка, з яким Управа УЗО була в контакті. Далі — голова УЗО інформував, що минулого тижня він відбув інтерв'ю з кореспондентом клівлендської телевізійної станції ч. 3, Томою Свіні, під час якого він заявив, що українська громада обурена леґалізацією совєтських свідчень та постійними нападами на українців із обвинувачення в коляборації з нацистами, хоча відомим історичним фактом є підпільна боротьба українців проти гітлерівської Німеччини в часі Другої світової війни. Разючі явища несправедливого поступування, засоби маніпуляції й теророризування — це не правосуддя, і громада буде проти цього протестувати і боротися, поки не доб'ється належних прав. Голова УЗО повідомив, що у рамках популярної радіопрограми д-ра Мортона Давні, у вівторок, 30-го квітня, в часі від 9-ої до 12-ої год. вечора він був запрошений виступити з інтерв'ю в цій справі.

Дякуючи за дружню співпрацю членам уступаючої Управи, мґр В. Ліщинецький відмітив відрадний факт, що клівлендська громада, не зважаючи на деякі розбіжності, все таки зберегає дух єдности і співпраці, що вийшло на користь загальній українській справі. Вкінці він закликав організації й індивідуальні особи масово писати письма й телеграми до Юридичної комісії конґресу ЗСА й до огайського конґресмена Е. Фігена, який є членом цієї комісії, з вимогою провірити діяльність ОСІ та припинити совєтські свідчення в судах ЗСА. Рівночасно закликав всі організації складати свої датки на Фонд Правної Оборони в Кредитівці „Самопоміч", ч. конто 2974, щоб допомогти сплачувати неспівмірно великі кошти оборони.

До питання висилки листів до Юридичної комісії Конґресу ЗСА та конґресменів, які являються членами цієї Комісії, Маруся Попович подала додаткові пояснення і вказівки.

За Контрольну комісію звітував інж. Григорій Завадівський. Він подав висліди проведеної контролі діловодства УЗО, яке знайдено в найкращому порядку, та подав внесок, щоб уступаючій Управі УЗО уділити абсолюторію, що присутні одноголосно прийняли.

З черги приступлено до вибору нової Управи УЗО й цю точку проводив містоголова президії зборів інж. В. Хміляк. За Номінаційну комісію звітував В. Мудрак, коротко поінформувавши про працю цієї комісії та відчитав пропонований склад управи УЗО в 1985-86 рр., як слідує: мґр Василь Ліщинецький — голова, проф д-р Юрій Кульчицький — перший заступник голови й голова Комітету оборони доброго українського імени; Роман Возняк — заступник і референт УНФонду; Мирослав Почтар — заступник і референт імпрез; Павло Присяжний — секретар; Дмитро Струс — референт фінансів; інж. Юрій Самійленко — референт зовнішніх зв'язків; ред. Степан Кікта — референт видань і публікацій УЗО; С. Бура — референт преси й інформації, Маруся Попович — зв'язкова до Управи культурних городів Клівленду — вільні члени Управи УЗО: д-р Володимир Базарко, д-р Богдан Чепак, Василь Мудрак, інж. Е. Палка, Маруся Проць, д-р Ігор Махлай, мґр Степан Воляник; Контрольна комісія: д-р Богдан Футей, інж. Григорій Завадівський і д-р Зенон Голубець. Цей внесок інж. В. Хміляк піддав під голосування і його прийнято одноголосно.

У точці внесків і побажань заторкнено потребу відзначити на нашому терені 40-річчя виходу на волю із гітлерівських кацетів українських політичних в'язнів, щоб голосно заговорити про мільйонові українські жертви голокосту.

Під кінець інж. Григорій Завадівський поінформував, що він із рамена УЗО брав участь у поширеній Контрольній комісії, яка на прохання Управи Комітету проти совєтських свідчень у грудні 1984 року й у січні 1985 року провела контролю діловодства й фінансів цього Комітету. Крім реґулярної Контрольної комісії комітету, контролю діловодства провели: інж. Григорій Завадівський (з рамена УЗО), Степан Габіль (з рамена української православної парафії св. Володимира Великого), і Зенон Трилюк (з рамена Централі Українських Кредитівок Америки). У висліді цієї контролі видано окремий звіт, у якому стверджено, що всі книги фінансового діловодства були ведені згідно із статутовими вимогами інкорпорованого Комітету проти совєтських свідчень, та що книги й усі прилоги знайдено у зразковому порядку.

Під кінець зборів винесено рішення, щоб від цього форуму негайно вислати листа до Юридичної комісії Конґресу ЗСА з вимогою провірки дії ОСІ. (Бюра спеціяльних досліджень) як також резолюцію зборів, щоб повести дальші заходи для припинення вжитку совєтських свідчень і документів на форумі американських судів.

Вичерпавши усі точки порядку нарад, новообраний голова УЗО В. Ліщинецький подякував присутнім за довір'я і закрив збори.

смб

● РІЗНЕ ●

ВІДІЙШЛИ ● ВІД НАС ●

БОГДАН МІШКО, член УНС Відд. 88-го в Кергонксоні, Н.Й., помер 8-го квітня 1985 року на 56-му році життя. Нар. 1929 року в Теребовлі, Україна. Членом УНС став 1957 року. Залишив у смутку дружину Орисю, сина Богдана, доньок Рому і Мотрю, сестер Ірену і Дарію. Похорон відбувся на цвинтарі св. Андрія в Савт Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

С. Гаврилюк, секр.

МИХАЙЛО І. ЛАЗУКА, член УНС Відд. 259-го Т-ва „Рождества Пречистої Діви Марії" в Чикаго, Ілл., помер 18-го квітня 1985 року на 66-му році життя. Нар. 11-го грудня 1918 року в Чикаго. Членом УНС став 1954 р. Залишив у смутку дружину Ліліяну, сина Михайла, дві сестри, брата, племінників і племінниць. Похорон відбувся 20-го квітня 1985 року на цвинтарі „Цариця Неба" в Гіллсайд, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Юлія Ґуґлик, секр.

БОГДАН ТИМ'ЯК, член УНС Відд. 39-го Т-ва „Українська Січ" в Сиракюзах, Н.Й., помер 19-го квітня 1985 року на 60-му році життя. Нар. 1925 року в Глинянах, пов. Перемишляни, Україна. Членом УНС став 1961 року. Залишив у смутку дружину Марію з дому Ковалюк, дочку Роксоляну з мужем д-ром Василем Лончиною, внучку Меланію, кузина д-ра Остапа Буцманюка в Австрії та рідню в Україні, Америці і Канаді. Похорон відбувся 25-го квітня 1985 року на укр. кат. цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа

REAL ESTATE

• FUNERAL DIRECTORS •